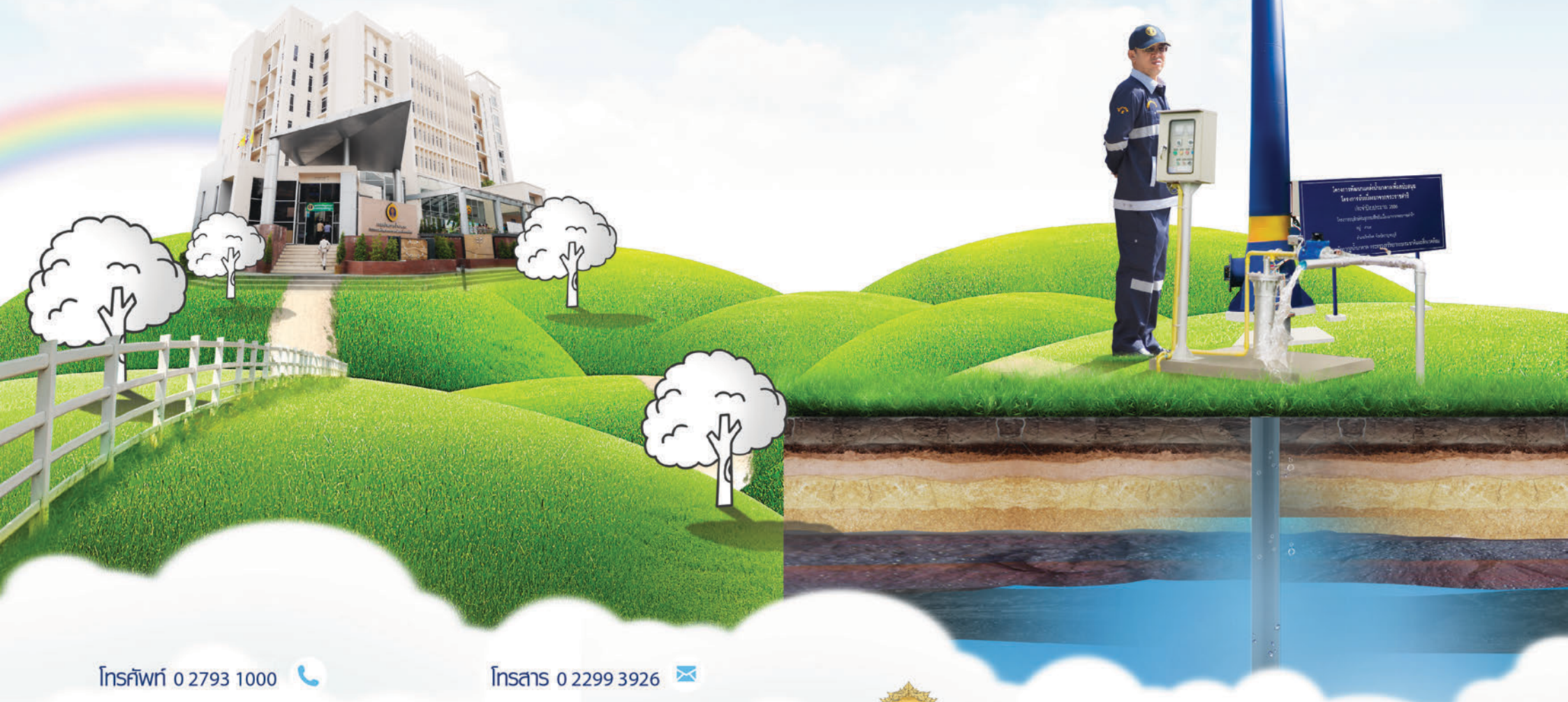

การดูแลรักษา บ่อน้ำบาดาล และระบบประปาบาดาล

โทรศัพท์ 0 2793 1000

โทรสาร 0 2299 3926

www.dgr.go.th
webmaster@dgr.mail.go.th

Bureau of Groundwater Exploration
and Potential Assessment.

สำนักสำรวจและประเมินศักยภาพน้ำบาดาล กรมทรัพยากรน้ำบาดาล
26/83 ซอยท่านผู้หญิงพหลวฯ (งามวงศ์วาน 54) ถนนงามวงศ์วาน
แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

กรมทรัพยากรน้ำบาดาล
www.dgr.go.th

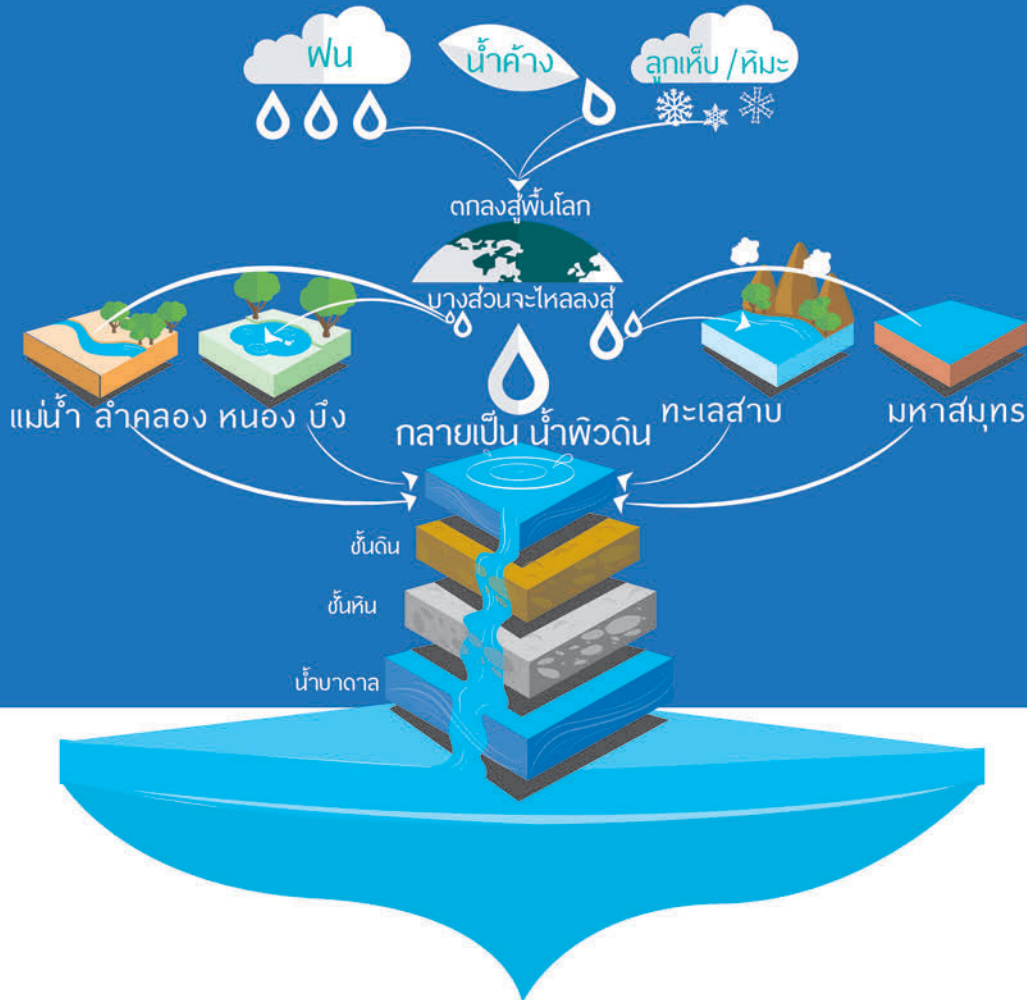
น้ำบาดาล

GROUNDWATER

น้ำบาดาล (Groundwater) คือ น้ำที่ถูกกักเก็บหรือสะสมตัวอยู่ใต้ดิน บางครั้งพบตามรอยแตก และรอยแยกในหิน หรือสะสมตัวอยู่ในช่องว่างเล็ก ๆ ระหว่างเม็ดกรวดทรายที่อยู่ใต้ดิน ซึ่งน้ำบาดาลเกิดจากน้ำฝน หิมะ หมอก น้ำค้าง น้ำฟ้า ที่ตกลงบนพื้นผิวโลก แล้วไหลซึมลงไปตามช่องว่าง ระหว่างเม็ดดิน เม็ดหิน หรือรอยแตกของหิน ผ่านส่วนสัมผัสอากาศ ไปยังที่ต่ำกว่า หรือมีแรงดันน้อยกว่า แล้วสะสมตัวรวมกันจนกลายเป็นส่วนที่อิ่มตัวด้วยน้ำ หรือเขตอิ่มน้ำ (Saturated zone)

การเกิดของ น้ำบาดาล
น้ำบาดาลมีต้นกำเนิดมาจาก 3 แหล่งใหญ่ๆ คือ

น้ำจากอวกาศ (Meteoric water) ได้แก่

ทั้งนี้ ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตน้ำบาดาล และความลึกของน้ำบาดาล พ.ศ. 2554 ได้กำหนดให้กรุงเทพมหานครและทุกจังหวัดในราชอาณาจักรไทย เป็นเขตน้ำบาดาล และกำหนดให้น้ำใต้ดินที่อยู่ลึกจากผิวดินเกินกว่า 15 เมตร เป็น "น้ำบาดาล"

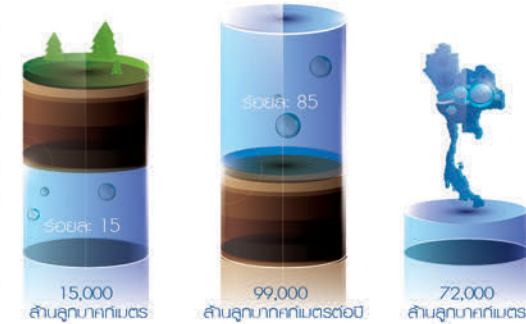
ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ความลึกไม่น้อยกว่า 15 เมตร
เรียกว่า ระดับน้ำบาดาล (water table)

15 เมตร

น้ำบาดาลในประเทศไทย

ประเทศไทยมีการใช้น้ำ เพื่อการอุปโภคบริโภค การเกษตร การอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และอื่น ๆ มีปริมาณมากกว่าหนึ่งแสนล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี โดยแบ่งเป็นน้ำจากระบบน้ำใต้ดินหรือน้ำบาดาล ร้อยละ 15 หรือประมาณ 15,000 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี และน้ำผิวดิน ร้อยละ 85 หรือประมาณ 99,000 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ซึ่งปริมาณน้ำบาดาลที่สามารถนำมาใช้ได้ มีประมาณ 72,000 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี

การนำน้ำบาดาลขึ้นมาใช้

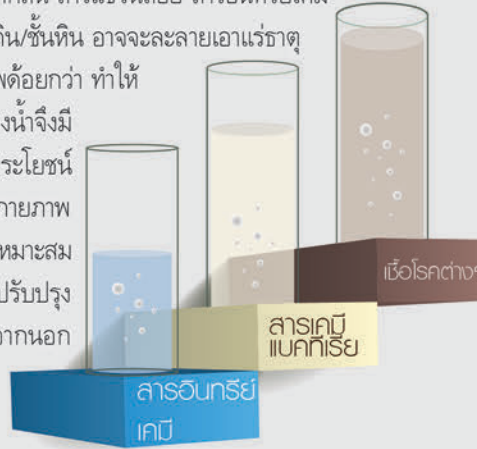
เรานำน้ำบาดาลจากใต้ดินขึ้นมาบนผิวดินโดยการสูบ (pump) จากบ่อน้ำบาดาล ซึ่ง บ่อน้ำบาดาล คือ รูหรือปล่องที่ขุดหรือเจาะลงไปถึงชั้นน้ำบาดาล เป็นบ่อที่เจาะลงไปใต้ดินเพื่อเอาน้ำบาดาลขึ้นมา โดยสามารถสูบน้ำขึ้นมาใช้ได้และมีปริมาณพอใช้ตลอดปี บ่อน้ำบาดาลที่สูบน้ำมาใช้ได้ เช่น บ่อน้ำบาดาลเพื่อการอุปโภคบริโภค บ่อน้ำบาดาลเพื่อระบบประปาบาดาล บ่อน้ำบาดาลเพื่อการเกษตร บ่อน้ำบาดาลในโรงงานอุตสาหกรรม บ่อสังเคราะห์การณ เป็นต้น ยกเว้นบ่อน้ำบาดาลมีแรงดัน (artesian well) จะมีน้ำพุไหลออกจากปากบ่อน้ำบาดาลเหนือผิวดินโดยไม่ต้องสูบ

คุณภาพของน้ำบาดาล

โดยทั่วไป น้ำบาดาลเป็นน้ำที่สะอาด ปราศจากกลิ่น สารแขวนลอย สารอินทรีย์เคมี และเชื้อโรคต่างๆ แต่ขณะที่น้ำไหลผ่านไปตามชั้นดิน/ชั้นหิน อาจจะละลายเอาแร่ธาตุเข้ามาปะปน รวมทั้งถูกปนเปื้อนด้วยน้ำที่มีคุณภาพด้อยกว่า ทำให้คุณภาพของน้ำบาดาลเปลี่ยนไป ดังนั้นคุณภาพของน้ำจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนา น้ำบาดาลขึ้นมาเพื่อใช้ประโยชน์ เนื่องจากคุณลักษณะทางเคมี และคุณลักษณะทางกายภาพของน้ำบาดาล เป็นสิ่งที่บอกได้ว่า น้ำนั้นมีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านใด หรือควรนำไปปรับปรุงคุณภาพน้ำด้านใด ก่อนนำไปใช้ประโยชน์ เนื่องจากนอกจากเกลือแร่ที่ละลายในน้ำบาดาลแล้ว อาจมีการเจือปนของสารละลายอื่น ๆ ที่อาจเป็นอันตราย เช่น อาจมีการเจือปนของสารเคมี แบคทีเรีย หรือปริมาณเกลือแร่บางตัวที่สูงเกินไป เป็นต้น

การใช้น้ำบาดาลในประเทศไทย

ประเทศไทย มีการเจาะบ่อน้ำบาดาลเพื่อนำน้ำบาดาลขึ้นมาใช้กระจายทั่วประเทศ โดยเฉพาะในเขตพื้นที่นอกชลประทาน พื้นที่ที่ระบบประปาไม่ทั่วถึง ในพื้นที่แหล่งน้ำผิวดินไม่เพียงพอต่อความต้องการ โรงงานอุตสาหกรรม พื้นที่เกษตรกรรม เป็นต้น โดยบ่อน้ำบาดาลมีทั้งบ่อน้ำบาดาลระดับตื้น และบ่อน้ำบาดาลระดับลึก

การสร้างบ่อน้ำบาดาล

การสร้างบ่อน้ำบาดาล การแก้ไขปรับปรุงบ่อน้ำบาดาล การรื้อถอนหรือการอุกلبบ่อน้ำบาดาล จะต้องได้รับการอนุญาตและมีใบอนุญาตให้กระทำการดังกล่าวจากพนักงานน้ำบาดาลในท้องถิ่น หรือพนักงานน้ำบาดาลประจำสำนักทรัพยากรน้ำบาดาลเขต หรือพนักงานน้ำบาดาลที่กรมทรัพยากรน้ำบาดาลแต่งตั้งขึ้น โดยการดำเนินการดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามขั้นตอนวิธีการ และมาตรฐานที่กรมทรัพยากรน้ำบาดาลได้บัญญัติขึ้น การเจาะบ่อน้ำบาดาลจะต้องดำเนินการโดยช่างเจาะที่มีใบอนุญาต และดำเนินการเจาะบ่อน้ำบาดาลในพื้นที่ ที่มีศักยภาพ และเป็นบริเวณที่ไม่มีสารปนเปื้อน

เพื่อป้องกันไม่ให้น้ำบาดาลไหลซึมลงสู่พื้นดิน และโคลน เข้าสู่บ่อจะต้องมีการกรูรอบท่อกรองด้วยทราย (filter pack) และเพื่อป้องกันน้ำภายนอกไหลลงบ่อน้ำบาดาล บ่อน้ำบาดาลทุกบ่อจะต้องพินิจช่างบ่อตั้งแต่ตอนบนสุดนับจากผิวดินถึงลงไปไม่น้อยกว่า 6 เมตร ด้วยซีเมนต์ล้วนหรือซีเมนต์ผสมทราย กรณีที่บ่อน้ำบาดาลอยู่ในที่ลุ่มต่ำหรืออยู่ต่ำกว่าบริเวณข้างเคียงจะต้องปรับบริเวณที่ตั้งบ่อให้สูงกว่าบริเวณข้างเคียง กรณีที่บ่อน้ำบาดาลติดตั้งเครื่องสูบน้ำไฟฟ้า ต้องทำฐานคอนกรีตเป็นฐานบ่อรอบปากบ่อน้ำบาดาลหนาไม่น้อยกว่า 15 เซนติเมตร คลุมพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1 ตารางเมตร และกรณีที่จะระงับการใช้บ่อน้ำบาดาลชั่วคราวโดยการถอดถอนเครื่องสูบน้ำออกไปจะต้องปิดปากบ่อให้แน่นหนา

วิธีตรวจสอบคุณภาพน้ำบาดาล

วิธีตรวจสอบคุณภาพน้ำบาดาล

วิธีตรวจสอบคุณภาพน้ำบาดาลที่ดีที่สุดคือการตรวจสอบคุณภาพน้ำในห้องทดลอง โดยผู้ที่ต้องการตรวจสอบคุณภาพน้ำบาดาลสามารถติดต่อสอบถามรายละเอียดได้ที่สำนักควบคุมกิจการน้ำบาดาล สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด หรือสำนักทรัพยากรน้ำบาดาลเขต 1-12

- เก็บก่อนหยุดสูบหรือเก็บหลังจากเริ่มสูบน้ำใช้ในวันที่จะเก็บตัวอย่างประมาณ 15 นาที
- ภาชนะเก็บตัวอย่างน้ำเป็นขวดพลาสติกหรือขวดแก้วที่สะอาด
- ปริมาณน้ำตัวอย่างที่เก็บจะต้องไม่น้อยกว่า 1.5 ลิตร
- เขียนฉลากปิดภาชนะเก็บตัวอย่างโดยมีรายละเอียดต่างๆ

การเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อวิเคราะห์คุณสมบัติทางกายภาพและทางเคมี

บ่อที่เจาะใหม่

ให้เก็บหลังจากเริ่มสูบน้ำใช้ในวันที่จะเก็บตัวอย่างไม่น้อยกว่า 15 นาที

บ่อที่ได้รับใบอนุญาตใช้น้ำแล้ว

ให้เก็บหลังจากเริ่มสูบน้ำใช้ในวันที่จะเก็บตัวอย่างไม่น้อยกว่า 15 นาที

ภาชนะพลาสติกหรือแก้วที่ใช้เก็บตัวอย่างต้องล้างทั้งขวดและฝาด้วยตัวอย่างน้ำที่จะเก็บประมาณ 2-3 ครั้ง

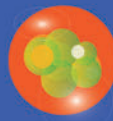
เก็บตัวอย่างน้ำให้เต็มขวด ปิดฝาให้แน่นแล้วรับนำส่งวิเคราะห์ทันที

ปริมาณน้ำตัวอย่างที่เก็บจะต้องไม่น้อยกว่า 1.5 ลิตร

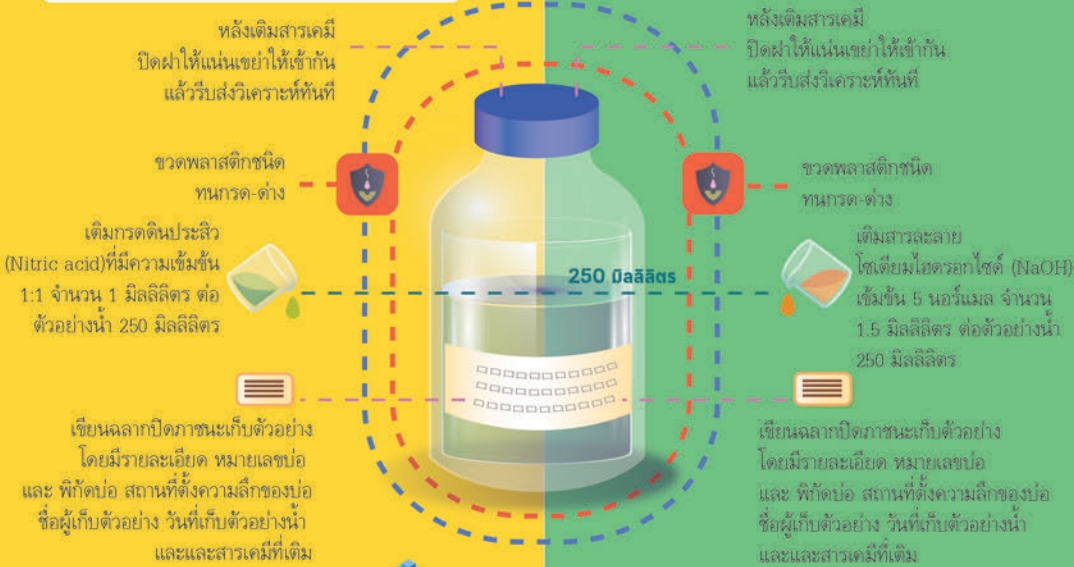
ฉลากปิดภาชนะเก็บตัวอย่างโดยมีรายละเอียดหมายเลขบ่อ และ พิกัดบ่อ สถานที่ตั้ง ความลึกของบ่อ ชื่อผู้เก็บตัวอย่างน้ำ และวันที่เก็บตัวอย่างน้ำ

เก็บตัวอย่างน้ำเพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะที่เป็นพิษ

เพื่อวิเคราะห์หาปริมาณสารหนู ตะกั่ว โปรท แคดเมียม และซิลิเนียม

เพื่อวิเคราะห์หาปริมาณไซยาไนด์

เก็บตัวอย่างน้ำเพื่อวิเคราะห์

คุณภาพของน้ำบาดาลที่จะใช้บริโภคได้

น้ำบาดาลที่จะใช้บริโภคต้องเป็นน้ำที่ได้ผ่านการวิเคราะห์ คุณลักษณะจากกรมทรัพยากรน้ำบาดาลหรือส่วนราชการอื่น หรือองค์กรของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์คุณลักษณะ น้ำหรือสถาบันอื่นที่ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐาน มอก. 1300-2537 (ISO/IEC Guide 25) หรือสถาบันที่กรมทรัพยากร น้ำบาดาลให้ความเห็นชอบตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กรมทรัพยากรน้ำบาดาลกำหนด โดยน้ำบาดาลที่จะใช้บริโภค ต้อง เป็นน้ำบาดาลที่มีคุณลักษณะทางกายภาพ และคุณลักษณะทางเคมี ไม่เกินเกณฑ์อนุโลมสูงสุดตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานน้ำบาดาล ที่จะใช้บริโภคได้ ในท้องที่ที่กรมทรัพยากรน้ำบาดาลกำหนด ต้อง ทำการวิเคราะห์หาคุณลักษณะที่เป็นพิษ โดยให้มีปริมาณไม่เกิน เกณฑ์อนุโลมสูงสุดตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานน้ำบาดาลที่จะใช้ บริโภคได้ และในการนี้ที่มีความจำเป็น กรมทรัพยากรน้ำบาดาล อาจสั่งให้วิเคราะห์ลักษณะทางแบคทีเรีย/แบคทีเรียก็ได้ โดยต้องไม่มี คุณลักษณะทางแบคทีเรีย/แบคทีเรีย ไม่เกินเกณฑ์ที่เหมาะสมตาม ที่กำหนดไว้

มาตรฐานน้ำบาดาลที่จะใช้บริโภคได้

คุณลักษณะทางกายภาพ

รายการ	เกณฑ์ที่กำหนดที่เหมาะสม	เกณฑ์อนุโลมสูงสุด
สี (Color)	5 (หน่วยแพลทินัม-โคบอลต์)	15 (หน่วยแพลทินัม-โคบอลต์)
ความขุ่น (Turbidity)	5 (หน่วยความขุ่น)	20 (หน่วยความขุ่น)
ความเป็นกรด-ด่าง (pH)	7.0-8.5	6.5-9.2

คุณลักษณะทางเคมี

รายการ	เกณฑ์ที่กำหนดที่เหมาะสม (ดีเอสริคเอดิส)	เกณฑ์ที่ยอมรับสูงสุด (ดีเอสริคเอดิส)
เหล็ก (Fe)	ไม่เกิน 0.5	1.0
แมงกานีส (Mn)	ไม่เกิน 0.3	0.5
ทองแดง (Cu)	ไม่เกิน 1.0	1.5
สังกะสี (Zn)	ไม่เกิน 5.0	15
ซัลเฟต (SO4)	ไม่เกิน 200	250
คลอไรด์ (Cl)	ไม่เกิน 250	600
ฟลูออไรด์ (F)	ไม่เกิน 0.7	1.0
ไนเตรต (NO3)	ไม่เกิน 45	45
ความกระด้างทั้งหมด (Total hardness as CaCO3)	ไม่เกิน 300	500
ความกระด้างถาวร (Non-carbonate hardness as CaCO3)	ไม่เกิน 200	250
ปริมาณของสาร ทั้งหมดที่ละลาย (Total dissolved solids)	ไม่เกิน 200	250

คุณลักษณะที่เป็นพิษ

รายการ	เกณฑ์ที่กำหนดที่เหมาะสม (ดีเอสริคเอดิส)	เกณฑ์ที่ยอมรับสูงสุด (ดีเอสริคเอดิส)
สารหนู (As)	ไม่มี	0.05
ไซยาไนด์ (CN)	ไม่มี	0.1
ตะกั่ว (Pb)	ไม่มี	0.05
ปรอท (Hg)	ไม่มี	0.001
แคดเมียม (Cd)	ไม่มี	0.01
ซีลีเนียม (Se)	ไม่มี	0.01

คุณลักษณะทางแบคทีเรีย/แบคทีเรีย

Standard plate count	เกณฑ์ที่กำหนดที่เหมาะสม ไม่เกิน 500 โคโลนีต่อลูกบาศก์เซนติเมตร
Most probable number of Coliform organism (MPN)	เกณฑ์ที่กำหนดที่เหมาะสม ไม่เกิน 2.2 โคโลนีต่อลูกบาศก์เซนติเมตร
E. coli	เกณฑ์ที่กำหนดที่เหมาะสม ไม่มี

การปรับปรุงคุณภาพน้ำบาดาล

การปรับปรุงคุณภาพน้ำบาดาล

การปรับปรุงคุณภาพน้ำบาดาล คือวิธีการทำให้น้ำมีคุณภาพดีขึ้น โดยลดหรือกำจัดสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ เช่น สารแขวนลอย ตะกอนต่าง ๆ เหล็ก ความกระด้าง ฟลูออไรด์ ความเค็ม ไนเตรต เป็นต้น
นอกจากนี้เสียก่อน ทำให้หลายวิธี เช่น การต้ม การกรอง การเติมสารเคมี
การเติมอากาศ การแลกเปลี่ยนไอออน
และวิธีการออสโมซิสย้อนกลับ

การเลือกใช้บ่อน้ำบาดาล

บ่อน้ำบาดาลที่ไม่ได้ใช้งาน หรือถูกทิ้งร้างไม่มีการดูแล อาจเป็นแหล่งที่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนในชั้นน้ำบาดาลได้ ทั้งการปนเปื้อนจากสิ่งสกปรกปฏิภูลต่าง ๆ ที่เข้าสู่ชั้นน้ำบาดาลผ่านทางปากบ่อ และการปนเปื้อนภายในตัวบ่อน้ำบาดาลเอง ที่มีชั้นน้ำเค็มแทรกสลับชั้นน้ำจืด โดยน้ำเค็มสามารถกัดกร่อนผนังบ่อ และแทรกซึมสู่ชั้นน้ำจืดที่ประชาชนใช้กันอยู่ทั่วไป ส่งผลต่อคุณภาพของน้ำบาดาล

บ่อน้ำบาดาลที่เลิกใช้น้ำบาดาลแล้ว ต้องอุดกบด้วยซีเมนต์หรือดินเหนียวบริสุทธิ์ หรือวัสดุอื่นตามที่กรมทรัพยากรน้ำบาดาลกำหนด การอุดกบด้วยวัสดุดังกล่าวจะต้องอุดกบตั้งแต่กันบ่อจนถึงปากบ่อตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กรมทรัพยากรน้ำบาดาลกำหนด โดยมีช่างเจาะน้ำบาดาลที่อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาลออกหนังสือรับรองให้ เป็นผู้ควบคุม รับผิดชอบในการอุดกบบ่อน้ำบาดาล และดำเนินการภายใต้การกำกับดูแลของพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่มอบหมาย

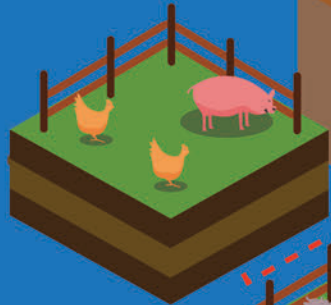

การอุดกบบ่อน้ำบาดาล

การดูแลรักษาบ่อน้ำบาดาล และการรักษาคุณภาพน้ำบาดาล

บ่อน้ำบาดาล

บ่อน้ำบาดาล
ควรอยู่ห่างจาก
คอกสัตว์ หรือโรงเรือน
เลี้ยงสัตว์ ไม่น้อยกว่า
100 ฟุต (30 เมตร)

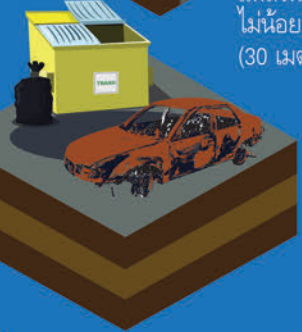
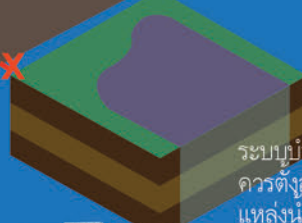

บ่อน้ำบาดาลเสีย

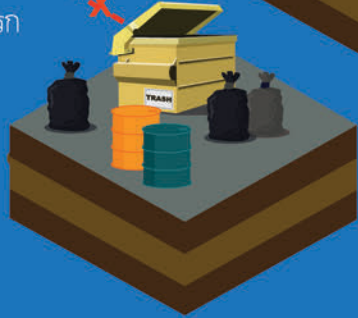
ห้ามทิ้งวัตถุอันตราย
ลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย
ระบบบำบัดน้ำเสีย
ควรตั้งอยู่ในพื้นที่ราบ
พื้นที่เชิงเขา พื้นที่
ลาดต่ำและต่ำกว่า
บ่อน้ำบาดาล

ระบบบำบัดน้ำเสีย
ควรตั้งอยู่ห่างจาก
แหล่งน้ำดื่ม
ไม่น้อยกว่า 100 ฟุต
(30 เมตร)

บ่อน้ำบาดาล
ควรอยู่ห่างจากแหล่งน้ำโสโครก
เช่น ส้วม หรือท่อระบายน้ำ
บ่อขุดควรอยู่ห่างจากส่วน
ไม่น้อยกว่า 50 ฟุต
(15 เมตร)

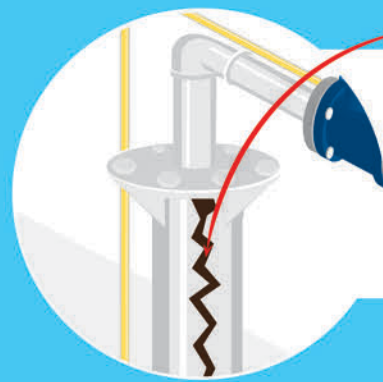

ห้ามทิ้งวัตถุอันตราย
เช่น สารทำความสะอาด
สีหรือน้ำยาล้างสี
ชิ้นส่วนรถยนต์ที่ชำรุดแล้ว
และสารกำจัดศัตรูพืช

- บ่อน้ำบาดาล ควรอยู่ห่างจากแหล่งน้ำโสโครก เช่น ส้วม หรือท่อระบายน้ำ ให้มากที่สุด โดยกระทรวงสาธารณสุข สหรัฐอเมริกาแนะนำว่า บ่อขุดควรอยู่ห่างจากส่วน ไม่น้อยกว่า 50 ฟุต (15 เมตร)
- บ่อน้ำบาดาลควรอยู่ห่างจาก คอกสัตว์ หรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ ไม่น้อยกว่า 100 ฟุต (30 เมตร)
- ไม่ควรเก็บสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยบำรุงพืช สีหรือน้ำยาล้างสี ทำยาทำความสะอาดที่เป็นสารอันตราย น้ำมันเชื้อเพลิง หรือชิ้นส่วนรถยนต์ที่ชำรุดแล้ว ไว้ใกล้กับน้ำบาดาล
- ห้ามทิ้งวัตถุอันตราย (เช่น สารทำความสะอาด สีหรือน้ำยาล้างสี ชิ้นส่วนรถยนต์ที่ชำรุดแล้ว และสารกำจัดศัตรูพืช) ลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย เนื่องจากส่วนประกอบในสารดังกล่าว ไม่สามารถบำบัดออกได้โดยระบบบำบัดน้ำเสีย และเป็นสารที่ซึมเข้าสู่ชั้นน้ำบาดาลได้ง่ายและรวดเร็ว ควรนำวัตถุอันตรายดังกล่าวไปทิ้งยังจุดกำจัดวัตถุอันตรายโดยตรง
- ระบบบำบัดน้ำเสียควรตั้งอยู่ในพื้นที่ราบพื้นที่เชิงเขา พื้นที่ลาดต่ำ (Downgradient) ซึ่งอยู่บนภูมิประเทศที่ระดับต่ำกว่าบ่อน้ำบาดาล และห่างจากแหล่งน้ำดื่มไม่น้อยกว่า 100 ฟุต (30 เมตร)
- ตรวจสอบรอยแตก ร้าว หรือรอยรั่วของท่อกรรทุกหนึ่งปี หรือเมื่อพบความผิดปกติของบ่อน้ำบาดาลเพื่อป้องกัน สิ่งปนเปื้อนเข้าสู่บ่อ หากพบรอยแตก ร้าว หรือรอยรั่ว ต้องรีบดำเนินการแก้ไข

วิธีการบำรุงรักษาบ่อน้ำบาดาล

ท่อกรร้าวหรือแตก

ท่อกรรบ่อน้ำบาดาลที่รั่วอาจเป็นช่องให้น้ำผิวดินและสารปนเปื้อน
เข้าสู่บ่อน้ำบาดาล ปัญหาคุณภาพน้ำบาดาลอย่างหนึ่งที่มักพบเมื่อ
ท่อกรรรั่ว คือ พบคลอโรฟอร์มแบคทีเรียในน้ำบาดาล เมื่อบ่อมีรอยรั่ว
สารเคมีอื่น ๆ สามารถเข้าสู่บ่อน้ำบาดาลได้ตามรอยรั่วของท่อกรร
เมื่อพบปัญหาดังกล่าว จะต้องทำการซ่อมแซมหรือเปลี่ยนท่อกรร
โดยช่างเจที่มีใบอนุญาต

จุกปิดฝาบ่อหาย หรือ ส่วนอื่น ๆ ของฝาบ่อน้ำบาดาลถูกเปิดออก

บ่อน้ำบาดาลหลายบ่อจะมีจุกปิดที่ฝาปิดปากท่อกรรของบ่อน้ำบาดาล
จุกดังกล่าวอาจหลุดหรือหล่นหาย หากจุกนั้นหายไป ส่งผลให้สารปนเปื้อน
เข้าสู่บ่อน้ำบาดาลได้โดยตรง สิ่งที่พบบ่อยเมื่อจุกที่ฝาบ่อหาย คือ
คลอโรฟอร์มแบคทีเรีย วิธีแก้ปัญหานี้คือ หากจุกใหม่มาปิดแทนเพื่อให้
การปนเปื้อนน้อยลง

